

Arrest

nr. 322 633 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat C. DE TROYER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 1999.

1.2. Verzoekster dient op 17 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 5 augustus 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 18 augustus 1999 in het dorp Cabdi-Cali, in het district Qoryoole in de provincie Lower Shabelle. U bent soennitisch moslim en behoort tot de clan Digil (subclan Jiito). U bent niet naar school geweest, maar kreeg wel lessen Somalisch, Engels en wiskunde van uw moeder thuis. U bent afgestudeerd van de Koranschool, waarna u uw moeder hielp in het huishouden. Uw moeder overleed in juni 2021, uw vader vertrok samen met uw zus naar Saoedi-Arabië in 2002, maar u hebt later niets meer van hen gehoord. Uw broer zou nog in uw dorp zijn, maar u hebt al lange tijd niets meer van hem gehoord.

Tot uw vertrek woonde u samen met uw moeder. Op een dag, in februari 2020, kwam uw paternale neef die een hoge functie had bij al-Shabaab in uw dorp, bij uw moeder om uw hand vragen. Uw moeder weigerde dit aanbod. Toen hij een tweede maal langskwam in mei 2020, weigerde uw moeder opnieuw. Hierop nam uw neef uw broer mee en hield hem twee maanden gevangen. Na twee maanden kwam hij voor een derde maal naar uw moeder waarbij hij uw moeder zei dat als zij u meegaf, hij haar zoon zou vrijlaten. Indien niet, zou hij u meenemen en zou uw moeder jullie beiden nooit meer zien. Uw moeder ging hierop toch akkoord. Uw broer werd vrijgelaten en u trouwde enkele dagen later met uw paternale neef in november 2021. Hij nam u mee naar een andere plaats om te wonen. U verklaart dat hij u mishandelde en uitschold, en u verboden werd uw moeder te bezoeken.

Toen uw moeder overleed in 2021, had zij ervoor aan een vriendin van haar gevraagd u te helpen ontsnappen indien zij daar ooit de kans toe zou krijgen. Op de dag van de begrafenis van uw moeder, nam deze vriendin u mee naar haar huis. Zij nam u vervolgens mee richting Qoryooley waarna een smokkelaar – geregeld via uw tante in Mogadishu – u verder het land uit bracht.

U vertrok uit Somalië op 13 september 2021 en reisde via verscheidene transitlanden verder richting België, waar u uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende op 17 september 2021.

Ter staving van uw VIB legt u volgende documenten voor: een medisch attest over uw besnijdenis d.d. 14 november 2022 en een lidkaart van Gams.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Allereerst **ontkent het CGVS niet dat gedwongen huwelijken weldegelijk voorkomen in gebieden die onder de controle staan van al-Shabaab**. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Al Shabaab – zoals het naar Somalische traditie normaliter verloopt – aan de vader van het meisje om haar hand gaat vragen. In het geval de vader of het meisje niet akkoord gaat, zal de man in kwestie het huwelijk opleggen. Zowel het meisje als de vader hebben geen inspraak (zie COI blauwe map).*

*Desondanks kan er **geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u vreest gedwongen uitgehuwelijkt te worden aan een lid van al-Shabaab (AS)**. Dit blijkt uit volgende bemerkingen:*

*1. In casu werd vastgesteld dat u **weinig informatie kan geven over de rol van uw man** – nota bene uw paternale neef – **bij al-Shabaab**.*

U weet niet wanneer uw man bij al-Shabaab ging, desondanks u verklaart ook contact gehad te hebben met hem toen u jonger was (CGVS, p. 9). U zegt dat u hem altijd hebt gekend toen hij bij de groepering zat. U vervolgens echter gevraagd of hij toen jullie jonger waren ook al al-Shabaab lid was, antwoordt u kort 'neen'. In de context die u schetst waarbij u getuigt dat uw familie 'echt tegen' al-Shabaab was én u met deze man vervolgens bent getrouwd, is het opmerkelijk dat u niet kan aangeven wanneer hij besloot de groepering te vervoegen (CGVS, p. 10).

U verklaart dat uw man 'één van de grote bazen' was van al-Shabaab in uw dorp (CGVS, p. 16). U kan desondanks niet uitweiden over wat deze rol juist inhield. U vertelt slechts vaagweg dat hij alles geloofde wat zij geloven, zij hem vertrouwden en hij altijd een geweer bijhad en rondliep (CGVS, p. 16). Gezien u meerdere maanden met hem bent getrouwd geweest en hij bovendien uw neef is, kan meer gedetailleerde informatie worden verwacht.

U kent geen andere leden van al-Shabaab op de emir M.N. na. Dit is opmerkelijk gezien u verklaart in een dorp onder de controle van al-Shabaab te hebben gewoond en bovendien getrouwd te zijn geweest met 'één van de grote bazen' van de groepering in uw dorp.

In uw verklaringen bij uw eerste interview bij DVZ vermeldt u nergens dat uw neef, aan wie u werd uitgehuwelijkt, lid is van al-Shabaab (verklaring DVZ en vragenlijst CGVS d.d. 22 oktober 2021) én – zoals u tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde – dat dit bovendien de reden is waarom uw moeder niet wilde dat u met hem huwde (CGVS, p. 19). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u wel hebt gezegd dat hij bij de groepering zat en die macht gebruikte om u gedwongen te huwen, maar dat zij u zeiden dat u er tijdens het tweede interview uitgebreid over zou kunnen vertellen (CGVS, p. 22). Nochtans werd u aan het begin gevraagd of het gesprek bij DVZ aan u werd voorgelezen op het einde, u antwoordde hierop van niet, maar zei wel dat uw advocaat het achteraf aan u had voorgelezen. U gevraagd of alles correct was genoteerd, antwoordt u volmondig 'ja' (CGVS, p. 3). Dat u vervolgens verklaart dat u meerdere dingen hebt vermeld bij DVZ die niet zijn genoteerd, kan dan ook niet volstaan om deze tegenstrijdigheid te verschonen. Bovendien is het lidmaatschap van uw neef bij de groepering van een uitermate cruciaal belang binnen het door u beweerde asielrelaas, waardoor het allerm minst aannemelijk is dat u dit niet eerder duidelijk hebt vermeld bij DVZ, noch achteraf opmerkte dat dit uit uw verklaringen zou zijn gelaten. In dit kader dient tevens opgemerkt dat u eveneens de beweerde ontvoering van uw broer, door uw neef, geheel onvermeld liet tijdens uw interview voor de DVZ. Opnieuw dient vastgesteld dat u kernelementen in het door u geopperde asielrelaas, niet vermeldde wanneer u de kans kreeg deze uiteen te zetten voor de DVZ. Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde relaas.

*2. U legt geen logische verklaringen af over de **beweegredenen achter het aanzoek en de weigering** van uw huwelijk.*

U hebt geen idee waarom uw neef met u zou willen trouwen, noch welk voordeel dit hem zou opleveren. Gezien uw man een vooraanstaand persoon van al-Shabaab in uw dorp zou zijn geweest, lijkt zijn keuze voor u, iemand die allerm minst de ideeën van al-Shabaab deelt, niet geheel logisch. U verklaart dat hij louter met u wilde trouwen omdat u zijn nicht was, maar hebt geen idee waarom hij dit juist zo wilde (CGVS, p. 18).

U verklaart dat het aanzoek onverwachts kwam (CGVS, p. 19). In de Somalische context is het – zoals u zelf verklaart – echter niet ongebruikelijk dat er tussen neven en nichten wordt gehuwd (CGVS, p. 18), en worden meisjes reeds op jongere leeftijd (vaak jonger dan 18 jaar, sommigen 12 jaar oud, volgens COI toegevoegd in blauwe map) uitgehuwelijkt. Dat het voor u als ongehuwde 21-jarige geheel onverwachts kwam dat uw moeder een aanzoek kreeg, is dan ook weinig aannemelijk.

Het is opmerkelijk dat u tot uw 21 jaar bent kunnen worden behoed van uithuwelijking en het aanzoek van uw neef pas uw eerste aanzoek was (CGVS, p. 20). U verklaart dat uw moeder u altijd thuis hield, zodat mannen u niet zouden kunnen zien (CGVS, p. 19). U gewezen op het feit dat u eerder in het onderhoud wel verklaarde dat u bijvoorbeeld samen met uw moeder naar de markt ging, antwoordt u dat deze markt niet zo ver was van uw huis, en dat u verwees naar de verre plaatsen als bijvoorbeeld Qoryooley waar u niet naartoe mocht gaan van uw moeder (CGVS, p. 19). Dit is noemenswaardig gezien u eerder in het onderhoud bevestigde dat al-Shabaab leden probleemloos door uw dorp konden lopen en soms ook de markt bezochten (CGVS, p. 15-16). De groepering had u dus simpelweg kunnen hebben zien op de markt in uw dorp, waardoor het bijzonder vreemd is dat uw moeder u specifiek om die reden niet naar verre plaatsen zou hebben laten gaan.

Uw moeder weigerde het aanzoek van uw neef. U zegt eerst dat zij dit weigerde omdat hij lid was van al-Shabaab (CGVS, p. 19). Vervolgens zegt u dat zij zei dat u haar hielp bij het huishouden, waarom hij iemand anders moest zoeken (CGVS, p. 19). Daaropvolgend verklaart u dan weer dat zij tegen uithuwelijken was, en zij wilde dat u thuis bleef tot u voldoende volwassen was. Zij vertelde u dat de beste leeftijd om te trouwen zo'n 25 jaar oud was (CGVS, p. 20). U bent niet éénduidig over de reden van weigering van uw moeder. Daarnaast is het, gegeven de Somalische context waarin meisjes reeds op jongere leeftijd trouwen, zonder meer reeds bevreemdend dat uw moeder u niet wilde 'afstaan' en uw huwelijk wilde uitstellen.

U gevraagd of het zomaar kan dat iemand een aanzoek van al-Shabaab weigert, antwoordt u vreemd genoeg 'Neen, als het kan had mijn moeder dat gedaan' (CGVS, p. 20). Uw moeder heeft echter tot tweemaal toe geweigerd (CGVS, p. 17). Opnieuw is dit opmerkelijk, zowel in de algemene Somalische context waarin het gebruikelijk is dat meisjes worden uitgehuwelijkt aan familieleden, maar ook in de context die u schetst met betrekking tot de controle van al-Shabaab over uw dorp, waar het weigeren van een verzoek van de groepering als erg risicovol kan worden beschouwd.

U verklaart dat er geen documenten van het huwelijk bestaan, noch dat er een bruidsschat werd betaald. Ook hebt u geen weet wie de getuigen van uw man tijdens uw huwelijk waren (CGVS, p. 21).

3. U legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het moment waarop u beweerdelijk bent gehuwd met uw neef.

*Zo verklaarde u, wanneer u uw beweerde problemen in Somalië in vrij relaas kon uiteenzetten, dat uw moeder aanvankelijk het aanzoek van uw neef weigerde, dat uw neef - wanneer uw moeder een tweede keer weigerde uw broer ontvoerde en twee maanden vasthield, en dat uw moeder uiteindelijk met uw neef instemde opdat hij uw broer zou vrijlaten (CGVS, p. 17). U voegde eraan toe dat, **nadat uw neef uw broer vrijliet, uw neef een paar dagen later samen met andere mannen naar uw huis kwam, en daar toen met u huwde.** Wanneer later tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verdere vragen worden gesteld over uw beweerde gedwongen huwelijk met uw neef, verklaarde u dan weer dat uw neef een eerste aanzoek deed in de maand februari, en een tweede aanzoek in de maand mei - waarna hij uw broer ontvoerde en twee maanden vasthield (CGVS, p. 20). Gevraagd of u dan huwde, 2 maanden na de beweerde ontvoering van uw broer, gaf u - opmerkelijk genoeg, gezien uw eerdere verklaringen - aan dat uw broer in de maand mei werd ontvoerd en in juli werd vrijgelaten, maar u en uw neef pas huwden in de maand november (CGVS, p. 21). **Deze verklaringen zijn volstrekt tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen, waarbij u uw problemen in vrij relaas uiteenzette. Dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot dé kern van het door u geopperde asielrelaas, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.***

*Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan het CGVS besluiten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw problemen met al-Shabaab. Hieruit volgt **dat u niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben.***

Hierdoor staat ook de waarachtigheid van de verdwijning van uw broer én de problemen met uw neef – aan wie u zogenaamd werd uitgehuwelijkt – op de helling. Om deze reden kan u niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk zou zijn in uw regio van herkomst. Ook wat betreft uw zoon – geboren in België op 05 december 2023 in Dinant, België – blijft nergens uit uw verklaringen dat u bij terugkeer naar Somalië als alleenstaande moeder zal worden beschouwd en haalt u bovendien zelf nergens een vrees tot vervolging, dan wel een risico op het lijden van ernstige schade, omtrent het voorgaande aan. Hierdoor worden in geen geval nieuwe elementen gevormd die zouden maken dat u in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

U legde daarnaast een lidkaart neer van Gams, en een attest van besnijdenis waarin beschreven staat dat u besnijdenis type 3 ondergaan heeft. Gevraagd naar de reden waarom u dit attest neerlegt, antwoordde u dat dit één van de problemen is die u ondervindt (CGVS, p. 4). Gevraagd om uitleg, gaf u aan dat u niet meer kon urineren nadat u werd besneden, en u ook veel problemen kende toen 'die man' van Al Shabaab met u huwde. Gevraagd of u, omwille van uw besnijdenis, een vrees voor terugkeer naar Somalië koestert, antwoordde u ontkennend.

*Uw klachten betreffen lichamelijke klachten die door u gekoppeld worden aan de door u ondergane besnijdenis. Dergelijke lichamelijke klachten die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen invoeren of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Zo gaf u ook zelf aan in deze context, geen vrees te koesteren **Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk***

reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud op 9 september 2024 betreffen meerdere kleine correcties van de verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Volgens u betreft het foutieve schrijfwijzen van plaatsnamen. Deze correcties veranderen echter niets aan bovenstaande conclusies.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun

bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire

operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Cabdi-Cali. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A., § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“Verzoekster merkt reeds op dat het Commissariaat-Generaal het probleem van gedwongen huwelijken in SOMALIA en in het bijzonder in de door AL-SHABAAB gecontroleerde gebieden niet ontkent.

1) De rol van de echtgenoot van verzoeker binnen AL-SHABAAB

Dat tegenpartij aan verzoekster verwijt dat zij weinig informatie heeft over haar echtgenoot.

Dat zij haar onder ander verwijt niet te weten wanneer haar echtgenoot zich bij AL-SHABAAB heeft aangesloten, dat zij niet precies weet wat hij binnen AL-SHABAAB deed en dat zij geen andere leden van AL-SHABAAB kent.

Dat tegenpartij moet worden herinnerd aan de context waarin verzoekster met haar man leefde.

Dat het over een gedwongen huwelijk ging.

Dat zij dus geen normale relatie met haar man had.

Dat deze helemaal niets met verzoekster deelde en niets met haar besprak, zeker niet over zijn activiteiten binnen AL-SHABAAB.

Dat verzoekster niet weet wanneer haar man lid was geworden van ALSHABAAB, maar toen zij trouwden was dit al het geval.

Dat het duidelijk is dat verzoekster deze vraag nooit aan haar echtgenoot heeft durven stellen, gelet op de bestaande geweldcontext tussen hen.

Dat in dit verband, verzoekster erop gewezen heeft dat de mishandeling tijdens haar huwelijk zo ernstig is geweest, dat zij een miskraam had gehad.

Dat nu haar moeder overleden is, is het voor haar volstrekt onmogelijk om deze informatie te verkrijgen.

Overwegende dat tegenpartij ook aan verzoekster verwijt dat zij onsamenhangend is geweest, door tijdens haar verhoor bij de vreemdelingendienst niet te hebben vermeld dat haar neef(echtgenoot) lid was van AL-SHABAAB en dat haar broer door haar neef(echtgenoot) ontvoerd werd.

Dat zij beschouwd dat deze weglaten ongeloofwaardig zijn, voor zover deze elementen integraal deel uitmaken van haar asielverhaal.

Dat verzoekster verduidelijkt dat ze meer haar land is ontvlucht, vanwege de mishandeling die zij heeft ondergaan tijdens haar huwelijk, dat gedwongen was, en minder omdat haar man tot AL-SHABAAB behoorde.

Dat verzoekster tijdens haar verhoor verklaard heeft dat haar echtgenoot tot AL-SHABAAB behoorde, maar de ambtenaar die haar heeft ondervraagd, heeft daaraan niet veel aandacht besteed.

Dat verzoekster het niet nodig vond, om nog element toe te voegen bij het voorlezen van het verslag van het verhoor, aangezien het voor haar belangrijk was om het gedwongen huwelijk waarvan zij het slachtoffer was geweest en de daaruit voortvloeiende mishandeling uit te leggen.

Dat wat de ontvoering van haar broer betreft, heeft de ambtenaar die haar ondervraagd heeft, tegen verzoekster gezegd alleen over haar persoonlijke problemen te spreken.

Dat zoals elke keer, de ambtenaar haar gezegd heeft, dat zij tijdens haar tweede verhoor meer zou kunnen verduidelijken.

2) De redenen voor de huwelijksaanvraag en de weigering van het huwelijk

Overwegende dat tegenpartij aan verzoekster verwijt dat zij geen idee heeft van de reden waarom haar neef absoluut met haar wilde trouwen.

Dat in dit verband, beschouwt tegenpartij dat het onsamenhangend is dat deze man met verzoekster wilde trouwen, terwijl zij de ideeën van AL-SHABAAB niet deelde.

Dat verzoekster herinnert dat haar man haar neef was en dat huwelijken tussen neven en nichten deel uitmaken van de traditie in haar land.

Dat zij ook daaraan herinnert dat haar neef aanvankelijk met haar oudere zus wilde trouwen, maar dat deze al met iemand anders was gehuwd.

Dat heel logisch, haar neef zich daarom tot haar draaide.

Dat tegenpartij ook aan verzoekster verwijt dat het verzoek om te trouwen onverwacht was, terwijl het volgens haar informatie niet ongebruikelijk is dat huwelijken tussen neven en nichten plaatsvinden en de meisjes vaak jonger zijn dan 18, soms zelfs 12 jaar zijn.

Dat zij concludeerde dat "« il est peu plausible que la demande en mariage faite à sa mère, alors qu'elle était célibataire et âgée de 21 ans, ait été tout à fait inattendu pour elle ».

Dat verzoekster dit argument niet begrijpt voor zover tegenpartij een veralgemening maakt van wat slechts de helft vertegenwoordigt van de jonge meisjes die het slachtoffer zijn van gedwongen huwelijken

Dat verzoekster naar een artikel van de Verenigde Naties van 8 maart 2024, verwijst waarin staat dat "« les chiffres sur les mariages précoces et forcés sont également très alarmants relevant que près de la moitié des filles somaliennes se marient avant l'âge de 18 ans et 16 % avant même l'âge de 15 ans » (<https://www.ungeneva.org/ff/newsmedia/meeting-summary/2024/03/examen-de-la-somalie-au-comite-des-droits-de-l-homme>).

Dat dit betekent dat de helft van de Somalische meisjes na hun 18 jaar trouwt.

Dat het argument van de tegenpartij dus totaal irrelevant is.

Overwegend dan ook dat tegenpartij het ook verbazend vindt dat verzoekster tot haar 21e beschermd was tegen het huwelijk en dat de aanvraag van haar neef pas de eerste huwelijksaanvraag was.

Dat verzoekster uitgelegd heeft dat haar moeder haar altijd thuis had gehouden, juist om te voorkomen dat mannen een aanvraag voor haar zouden doen.

Dat verzoekster inderdaad uitgelegd heeft dat zij alleen met haar moeder naar de markt mocht gaan, wat volgens tegenpartij weer verrassend was, voor zover de leden van AL-SHABAAB door het dorp trekken en soms naar de markt gingen.

Dat men wel moet opmerken dat tegenpartij de verklaringen van verzoekster verkeerd begrijpt voor zover zij duidelijk heeft verklaard dat zij niet naar plaatsen ging die ver gelegen waren zoals de grote markt in QORYOOLEY.

Dat in werkelijkheid, toen zij van de markt spreekt, verwijst zij, vooral naar de kleine winkels naast of in de buurt van haar huis.

Dat deze uitstapjes dus bijna getimed werden, zodat verzoekster niet door de leden van AL-SHABAAB kon gezien worden.

Dat in verband met de weigering van de huwelijksaanvraag, tegenpartij beschouwt dat de redenen voor deze weigering niet duidelijk zijn.

Dat ze van mening is, dat verzoekster tegenstrijdig was geweest door enerzijds verklaren dat haar moeder geweigerd had omdat de neef lid van AL-SHABAAB was, om vervolgens te zeggen dat zij had geweigerd omdat zij verzoekster nodig had om de huishoudelijke taken te verrichten, en ten slotte te verklaren dat haar

moeder het huwelijk had geweigerd omdat zij van mening was dat zij niet volwassen en rijp genoeg was om te kunnen trouwen, daar de ideale leeftijd om te trouwen, volgens haar moeder rond de 25 jaar ligt. Dat er echter geen sprake van tegenstrijdigheid is, aangezien de moeder van verzoekster deze drie redenen voor de weigering van het huwelijksaanzoek gaf. Dat de drie door haar aangehaalde redenen helemaal niet tegenstrijdig zijn. Dar men eraan moet herinneren dat de neef herhaaldelijk bij verzoekster thuiskwam om haar ten huwelijk te vragen. Dat haar moeder dus verschillende gelegenheden heeft gehad om verschillende om redenen te geven die haar verzet rechtvaardigden. Dat haar moeder alles heeft gedaan om verzoekster te beschermen. Overwegende, nog steeds in dit verband, dat tegenpartij verbaasd is dat de moeder van verzoekster het risico heeft genomen om de huwelijksaanvraag te weigeren, hoewel de neef van verzoekster lid was van AL-SHABAAB. Dat zij dan ook van mening is dat deze weigering zeer riskant was. Dat verzoekster nogmaals de chronologie van de gebeurtenissen herinnert, in die zin dat haar neef zich bij twee gelegenheden, in februari en mei 2020, meldde om haar ten huwelijk te vragen. Dat bij deze twee gelegenheden, de moeder van verzoekster zich daar tegen verzet heeft. Dat het pas daarna is, dat haar broer ontvoerd werd. Dat haar moeder toen beseftte dat deze man gevaarlijk kon worden en dat zij zich daarom onmogelijk tegen dit huwelijk kon blijven verzetten, reden waarom zij uiteindelijk akkoord ging, na de vrijlating van de broer van verzoekster. Dat verzoekster het argument van tegenpartij had kunnen begrijpen, indien de familie, voor deze meervoudige weigeringen geen problemen had ondervonden vanwege de neef. Dat dit echter niet het geval was, aangezien haar broer Ontvoerd werd. Overwegende dat ten slotte, tegenpartij aan verzoekster verwijt dat zij geen enkel document heeft neergelegd waaruit het huwelijk blijkt en dat er geen bruidsschat is betaald. Dat zij haar ook verwijt dat zij niet weet wie de getuigen van haar echtgenoot, bij het huwelijk waren. Dat verzoekster erop wijst, dat er in Somalië er geen administratie, zoals in België bestaat. Dat er bijgevolg geen administratieve documenten, en nog minder voor huwelijken bestaan. Dat het anderzijds onjuist is te zeggen dat verzoekster niet wist wie de getuigen van haar man waren, aangezien haar broer gedwongen was zijn hand te geven en dat het dus hij was die ook de getuigen voor deze man had moeten meebrengen. Dat het nochtans waar is dat verzoekster niets weet over de bruidsschat, aangezien het niet een gepland huwelijk was en alles in haast gebeurde.

3) De datum van het huwelijk

Overwegende dat tegenpartij van mening is dat verzoekster tegenstrijdig was over de datum van haar huwelijk met haar neef. Dat zij erop wijst, dat verzoekster tijdens haar vrije uiteenzetting heeft verklaard dat haar neef (echtgenoot) haar broer had ontvoerd en hem twee maanden had vastgehouden en dat haar huwelijk daarom enkele dagen na de vrijlating van haar broer was gesloten, terwijl verzoekster later tijdens haar verhoor heeft verklaard dat haar broer in mei was ontvoerd en twee maanden later was vrijgelaten, maar dat zij pas in november was getrouwd. Dat er blijkt dat er enige verwarring is geweest bij het begrijpen van de verklaringen van verzoekster. Dat verzoekster bevestigd heeft dat haar neef in februari 2020 een eerste huwelijksaanvraag aan haar moeder heeft gedaan en dat hij in mei een tweede keer is teruggekomen. Dat nadat haar moeder dit voorstel halsstarrig had geweigerd, haar neef haar broer ontvoerd heeft en hem twee maanden vastgehouden heeft. Dat toen hij vrijgelaten werd, kwam zijn neef terug om de hand van verzoekster te vragen, en deze keer durfde haar moeder zich niet langer verzetten. Dat het huwelijk echter pas in november voltrokken werd. Dat toen zij in haar vrije relaas sprak, was het duidelijk dat zij het niet over haar huwelijk had, maar over het derde bezoek van haar neef om haar tot een huwelijk te dwingen.

4) De veiligheidssituatie in Somalië

Overwegende dat de tegenpartij van mening is dat de veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië wel problematisch kan zijn, maar dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Dat zij documenten neerlegt waaruit blijkt dat AL-SHABAAB zich heeft gegroepeerd in de regio's BENADIR en LOWER SHABELLE en heeft gereageerd met terroristische aanslagen. Dat zij concludeert dat er in deze streken inderdaad sprake is van willekeurig geweld, maar dat dit voor ieder geval moet worden geverifieerd, afhankelijk van de regio van herkomst van de betrokkene. Dat verzoeker inderdaad afkomstig is uit de regio Lower Shabelle.

Dat in dit verband tegenpartij van mening is dat de loutere aanwezigheid van AL-SHABAAB niet voldoende is om een reëel risico in de zin van artikel 48/4 van de wet van 1980 vast te stellen.

Dat zij eraan voegt dat er in deze regio geweld bestaat en dat dit geweld willekeurig is en dat het reële risico van een ernstige bedreiging van het leven, alleen kan worden vastgesteld indien verzoeker specifiek wordt getroffen om redenen die verband houden met haar persoonlijke situatie.

Dat er om te beginnen moet worden opgemerkt dat de documentatie waarop tegenpartij zich beroept, van augustus 2023 is.

Dat verzoekster naar een rapport van 30 september 2024 (dat dus veel recenter is dan de documentatie van de wederpartij) verwijst waaruit blijkt dat « la région de LOWER SHAEELLE a enregistré le plus grand nombre de décès, avec 51 décès enregistré au cours de la période considérée, suivie par la région de BAY avec 41 décès signalés » Dat bovendien « les combats sont le type d'incident le plus fréquent avec plus de 112 incidences suivies de 51 explosions/violences à distance » (<https://acleddata.CQm/2024/09/30/state-officials-in-somalia-crack-down-on-clan-militiacheckpoints-september-2024/>).

Dat volgens een ander artikel, is de regio LAAG SHABELLE een van de meest getroffen gebieden door AL-SHABAAB. Dat zo, « le groupe a maintenu un réseau actif dans toute la région et malgré les offensives visant à le chasser des principales villes, il continue de lancer des attaques, de contrôler les barrages routiers et de taxer les populations locales ». Dat ook moet worden opgemerkt dat veiligheidsincidenten die verband houden met onder andere clanconflicten niet altijd de aandacht van de lokale media krijgen en daarom onderbelicht kunnen blijven in Somalië. Dat ACLED toen al bevestigde dat de streek van regio Laag-Shabelle de eerste plaats innam wat betreft het hoogste aantal veiligheidsincidenten (<https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022/lower-shabelle>).

Dat uit een artikel van 28 september 2024 blijkt dat er recent nog meer aanvallen zijn geweest, onder ander in MOGADISCIO en de streek van LAAG- SHABELLE. Dat uit het artikel blijkt dat "que la menace que représente AL-SHABAAB pour la sécurité et la stabilité de la Somalie est constante" (<https://thesomalidigest.com/al-shabablaunches-attacks-on-security-targets-in-mogadishu-and-lower-shabelle/>).

Dat verzoekster ook naar het OFPRA-rapport verwijst, waaruit duidelijk blijkt dat de regio LAAG-SHABELLE bijzonder problematisch is en dat de veiligheidssituatie er zorgwekkend is. Dat de OFPRA er onder ander spreekt, in de loop van 2022, van 458 incidenten die in LAAG- SHABELLE plaatsvonden. Dat de regio dus een van de eerste regio's is, waarover de asielinstanties bijzonder waakzaam moeten zijn (https://ofpra.gouv.fr/sites/default/files/ofpra_flora/2309_som_situation_sécuritaire_160684_web.pdf). Dat de documentatie van verzoekster, die grotendeels van veel latere datum is dan die van tegenpartij, helemaal de argumenten van laatstgenoemde weerlegt"

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de

omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten, nadat zij gedwongen werd uitgetrouwlijkt aan haar paternale neef, die lid is van Al-Shabaab en haar mishandelde. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. Na zorgvuldige analyse van verzoeksters dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. De commissaris-generaal oordeelt hierbij dat:

- (a) er niet wordt ontkend dat gedwongen huwelijken wel degelijk voorkomen in gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan, doch dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat zij hiervan het slachtoffer werd;
- (b) verzoekster weinig informatie kan geven over de rol van haar echtgenoot, die bovendien haar paternale neef is, binnen Al-Shabaab, waarbij (i) verzoekster niet kan aangeven wanneer hij Al-Shabaab vervoegde; (ii) verzoekster uiterst vaag is over de rol van haar neef, ook al verklaart zij dat hij één van de grote bazen is; (iii) verzoekster geen andere leden van Al-Shabaab kan opnoemen, behalve de emir;
- (c) verzoekster vermeldde nergens tijdens haar onderhoud op de DVZ dat (i) haar paternale neef lid was van Al-Shabaab en dat dit de reden was waarom haar moeder niet wilde dat zij met hem zou huwen en (ii) haar broer werd ontvoerd door haar neef;
- (d) verzoekster geen logische verklaringen aflegt over de beweegredenen achter het aanzoek en de weigering van haar huwelijk, waarbij (i) verzoekster geen idee heeft waarom haar neef met haar wilde trouwen, rekening houdend dat zij de ideeën van Al-Shabaab niet deelt; (ii) verzoekster aangeeft dat het aanzoek onverwacht kwam, wat gelet op haar leeftijd onaannemelijk is; (iii) het opmerkelijk is dat verzoekster tot haar tweeëntwintig jaar kon worden behoed van uithuwelijking en dat het aanzoek van haar neef pas haar eerst aanzoek was; (iv) verzoekster niet eenduidig is in haar verklaringen waarom haar moeder het huwelijk weigerde en het niet aannemelijk is dat haar moeder vijventwintig jaar een goede leeftijd vond om te huwen en daarom een huwelijk wilde uitstellen; (v) het tot tweemaal toe weigeren van het huwelijk erg risicovol is; (vi) verzoekster weinig kennis heeft van het huwelijk, zoals de bruidsschat en de getuigen;
- (e) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het moment waarop zij gehuwd is met haar neef;
- (f) de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas tevens de waarachtigheid van de verdwijning van haar broer en de problemen met haar neef op een helling plaatst, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer een alleenstaande vrouw zonder (mannelijk) netwerk zou zijn;
- (g) verzoekster geen vervolgingsvrees aanhaalt omtrent haar zoon, geboren in België, en uit haar verklaringen ook niet kan worden afgeleid dat verzoekster bij een terugkeer als alleenstaande moeder zal worden beschouwd.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.4. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er verschillende standpunten terug te vinden zijn omtrent de prevalentie van gedwongen huwelijken met Al-Shabaab strijders. Hoewel wordt aangegeven dat een gedwongen huwelijk met Al-Shabaab leden wel voorkomt, doch dat de meeste huwelijken vrijwillig lijken, wordt dit standpunt tevens genuanceerd. Zo wordt aangegeven dat de “vrijwillige” keuze niet los kan worden gezien van de sterke druk van ouders en de verwachtingen van de clan. Tevens wordt verwezen naar andere bronnen, die stellen dat gedwongen huwelijken in gebieden die door deze groepering wordt gecontroleerd, vaak voorkomen (*“frequent occurred”*). Al-Shabaab zou meisjes tussen 14 jaar en 20 jaar dwingen om te huwen met strijders, waarbij de families doorgaans geen andere keuze hadden dan hiermee instemmen, omdat zij anders geweld daden kunnen verwachten. In Al-Shabaab gecontroleerde gebieden wordt gedwongen rekrutering gebruikt als een beloning voor bestaande strijders of voor het aantrekken van nieuwe rekruten (zie EAA, *“Somalia: targeted profiles”*, september 2021, p. 32 en 36-37). In het kader van een individuele beoordeling van het reëel risico op vervolging stelt de EUAA dat rekening moet worden gehouden met risicoverhogende omstandigheden, zoals onder meer de prevalentie van de praktijk in de regio van herkomst, de leeftijd, de sociaaleconomische status van de familie, de clan en familietradities enzovoort (zie EUAA, *“Country Guidance Somalia”*, augustus 2023, p. 130-131). Deze vaststellingen houden niet in dat zonder meer dient te worden aangenomen dat verzoekster het slachtoffer werd van een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab. Dit dient nog steeds op individuele basis te worden beoordeeld.

4.1.5. Wat betreft de beweegredenen achter het aanzoek, wijst de Raad er vooreerst op dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat Al-Shabaab enkel meisjes of vrouwen zouden selecteren die een bijzondere affiniteit met de groepering hebben of die als *“betrouwbaar”* zouden kunnen worden beschouwd. Dat verzoekster de ideeën van Al-Shabaab niet deelt, acht de Raad dan ook een minder pertinente overweging. Evenwel slaagt verzoekster er desondanks niet in aannemelijk te maken waarom haar neef slechts voor het eerst op haar eenentwintigste levensjaar zou overgaan tot een huwelijksaanzoek. Verzoekster beticht de commissaris-generaal van een veralgemening, waarbij niet alle Somalische meisjes huwen voor hun achttiende verjaardag. Hiermee slaagt verzoekster er echter niet in haar situatie uit te klaren.

De Raad benadrukt dat verzoekster werd benaderd door haar paternale neef, met wie zij al heel lang contact heeft en die regelmatig naar hun huis kwam, ook toen verzoekster nog jonger was (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 9). Ondanks verzoeksters volharding in haar verzoekschrift dat zij altijd thuis werd gehouden, verklaarde zij wel degelijk naar de Koranschool te zijn geweest en, na haar afstuderen, haar moeder geregeld te hebben vergezeld naar de vleesmarkt. Verzoekster verklaarde dat ook leden van Al-Shabaab naar deze markt kwamen (zie NPO, p. 11 en 15). Zij heeft in haar persoonlijk onderhoud nooit eerder gesteld dat de bezoeken aan de markt "*bijna getimed*" werden, zodat zij niet zou worden gezien door Al-Shabaab en het gegeven dat de markt nabij haar huis gelegen was, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat Al-Shabaab ook naar deze markt ging. Bovendien verklaarde verzoekster dat haar paternale neef eerst met haar oudere zus wilde trouwen, waarbij hij stelde "*ik heb mijn eerste nicht gemist, zij is met iemand anders getrouwd, en die wil ik ook niet missen*" (zie NPO, p. 19). De Raad stelt aldus vast dat verzoekster reeds enige tijd een, volgens Al-Shabaab, huwbare leeftijd had, dat zij openbare plaatsen bezocht die ook werden gefrequenteerd door leden van Al-Shabaab en dat haar neef, die zij reeds sinds jongs af aan kent, niet wilde riskeren dat hij verzoekster zou "missen" zoals reeds eerder gebeurde met haar oudere zus. Rekening houdend met deze omstandigheden, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat het onaannemelijk is dat verzoekster slechts voor het eerst op haar éénentwintigste levensjaar werd geconfronteerd met een huwelijksaanzoek van haar paternale neef en dat dit bovendien, zowel voor haarzelf als haar moeder, als onverwacht aankwam.

4.1.6. Verzoekster slaagt er verder niet in op te helderen waarom zij dermate weinig informatie had over haar paternale neef, evenals over andere leden van Al-Shabaab. Hoewel de Raad erkent dat een gedwongen huwelijk geenszins kan worden vergeleken met een normale relatie, kan er *in casu* ook niet voorbij worden gegaan aan de omstandigheid dat het een gedwongen huwelijk met haar paternale neef betreft, die zij – zoals reeds gezegd – reeds van jongs af aan kende. In die omstandigheden, kan een ruimere kennis omtrent haar paternale neef worden verwacht. Bovendien verklaarde verzoekster zelf dat haar neef één van de grote bazen van Al-Shabaab in de regio was, zodat verwacht kan worden dat zij hier meer over zou kunnen vertellen, evenals over andere leden van Al-Shabaab.

4.1.7. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij in zijn beoordeling dat: "*In uw verklaringen bij uw eerste interview bij DVZ vermeldt u nergens dat uw neef, aan wie u werd uitgehuwelijkt, lid is van al-Shabaab (verklaring DVZ en vragenlijst CGVS d.d. 22 oktober 2021) én – zoals u tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaarde – dat dit bovendien de reden is waarom uw moeder niet wilde dat u met hem huwde (CGVS, p. 19). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u wel hebt gezegd dat hij bij de groepering zat en die macht gebruikte om u gedwongen te huwen, maar dat zij u zeiden dat u er tijdens het tweede interview uitgebreid over zou kunnen vertellen (CGVS, p. 22). Nochtans werd u aan het begin gevraagd of het gesprek bij DVZ aan u werd voorgelezen op het einde, u antwoordde hierop van niet, maar zei wel dat uw advocaat het achteraf aan u had voorgelezen. U gevraagd of alles correct was genoteerd, antwoordt u volmondig 'ja' (CGVS, p. 3). Dat u vervolgens verklaart dat u meerdere dingen hebt vermeld bij DVZ die niet zijn genoteerd, kan dan ook niet volstaan om deze tegenstrijdigheid te verschonen. Bovendien is het lidmaatschap van uw neef bij de groepering van een uitermate cruciaal belang binnen het door u beweerde asielrelaas, waardoor het allerm minst aannemelijk is dat u dit niet eerder duidelijk hebt vermeld bij DVZ, noch achteraf opmerkte dat dit uit uw verklaringen zou zijn gelaten. In dit kader dient tevens opgemerkt dat u eveneens de beweerde ontvoering van uw broer, door uw neef, geheel onvermeld liet tijdens uw interview voor de DVZ. Opnieuw dient vastgesteld dat u kernelementen in het door u geopperde asielrelaas, niet vermeldde wanneer u de kans kreeg deze uiteen te zetten voor de DVZ. Deze vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerde relaas". Door louter haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te herhalen, brengt verzoekster deze beoordeling niet aan het wankelen, noch werpt zij hiermee een nieuw licht op deze beoordeling. Dat verzoekster deze twee sleutelementen in haar relaas niet heeft vermeld bij de DVZ, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar relaas.*

4.1.8. Verzoekster slaagt er verder niet in de vaststellingen in de bestreden beslissing, aangaande de tegenstrijdige verklaringen omtrent de datum van het huwelijk te verschonen of uit te klaren. Gelet op de vaststelling dat dit huwelijk de kern van haar relaas uitmaakt, kan nochtans worden verwacht dat verzoekster dienaangaande eenduidige en coherente verklaringen kan afleggen, *quod non in casu*. De commissaris-generaal stelde op pertinente wijze vast dat verzoekster in haar vrij relaas verklaarde dat het huwelijk enkele dagen na de vrijlating van haar broer werd voltrokken, terwijl zij later in haar persoonlijk onderhoud stelt dat het huwelijk pas twee maanden na de vrijlating van haar broer werd voltrokken. Verzoekster overtuigt niet, waar zij in haar verzoekschrift stelt dat zij in haar vrij relaas niet sprak over de huwelijksvoltrekking, doch wel over het derde bezoek van haar neef om haar tot een huwelijk te dwingen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster tijdens haar vrij relaas als volgt verklaarde: "*hij heeft dan mijn broer vrijgelaten, een paar dagen erna, is hij samen met andere mannen naar ons huis gekomen, daar is hij dan met mij getrouwd en dan na de huwelijksceremonie heeft mijn moeder tegen mij gezegd, ga gewoon met hem mee*" (zie NPO, p. 17). Deze verklaring laat geen ruimte voor

interpretatie, waarbij verzoekster duidelijk sprak over de daadwerkelijke huwelijksceremonie en niet het derde bezoek van haar neef.

4.1.9. De Raad acht voormelde motieven voldoende determinerend om vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gedwongen werd uitgehuwelijkt aan haar paternale neef, die een lid van Al-Shabaab is. De motieven in de bestreden beslissing, aangaande de redenen waarom haar moeder weigerde toestemming te geven en het risicovolle gedrag dat deze weigering inhield, worden door de Raad als overtuigend beschouwd, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan.

4.1.10. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, houdt de ongeloofwaardigheid van verzoeksters vluchtrelaas tevens in dat geen geloof kan worden gehecht aan de verdwijning van haar broer en de problemen met haar paternale neef, zodat niet blijkt dat verzoekster bij een terugkeer geen (mannelijk) familiaal netwerk meer zou hebben. Zij laat deze beoordeling in haar verzoekschrift bovendien ook onbesproken. Hetzelfde geldt voor de beoordeling in de bestreden beslissing dat niet blijkt dat verzoekster, vanwege de geboorte van haar zoon, zal worden beschouwd als een alleenstaande moeder. Verzoekster brengt geen elementen aan, die hier een ander licht op werpen.

4.1.11. Uit het bij het verzoek neergelegde medisch attest blijkt nog dat verzoekster slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking type III (hierna: VGV) in Somalië en dat zij op heden gedeeltelijk gedesinfibuleerd is. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreuenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type III. Ter terechtzitting werd verzoekster hieromtrent bevraagd. Zij bevestigt dat zij reeds tweemaal werd besneden. Gevraagd naar haar standpunt ten aanzien van VGV, stelt verzoekster dat dit vreselijk is. Wanneer verzoekster gevraagd wordt of zij voornemens is om een volledige desinfibulatie te bekomen, stelt zij dat zij geen hersteloperatie wenst, omdat de voorgaande ingrepen reeds pijnlijk waren. Verder gevraagd of verzoekster bij een terugkeer naar Somalië vreest opnieuw VGV te moeten ondergaan, stelt zij dat zij dit niet vreest. Indien verzoekster vreesde aan dergelijke praktijk te worden onderworpen, tegen haar eigen wil, kan worden verwacht dat zij deze vrees ook duidelijk te kennen geeft, wanneer zij hier uitdrukkelijk naar wordt gevraagd, *quod non in casu*. Het komt niet aan de Raad toe om deze vrees in de plaats van verzoekster in te vullen. De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw – en tegen haar wil – aan deze praktijk te worden blootgesteld. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV. Waar verzoekster – die heden zwanger is van een meisje – ter terechtzitting uitdrukkelijk aangeeft wel een vrees voor VGV te koesteren in hoofde van haar ongeboren dochter en de Raad vraagt om haar ongeboren dochter te beschermen, wijst de Raad erop dat het verzoekster vrijstaat bij de geboorte van haar dochter een verzoek om internationale bescherming in hoofde van laatstgenoemde in te dienen, waarbij zij zich kan beroepen op een vrees voor VGV. De Raad kan op heden evenwel niet rechtstreeks de gevraagde bescherming aan haar ongeboren dochter toekennen.

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...), de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...) het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...), de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...), in rekening genomen.*

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouders om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere

belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet

aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Cabdi-Cali. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld"

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, verstrekt door beide partijen, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De door verzoekster bijgebrachte landeninformatie, hoewel actueler dan deze gebruikt door de commissaris-generaal, doorprijkt deze beoordeling niet. De door verzoekster bijgebrachte landeninformatie ligt immers in lijn met de informatie van de commissaris-generaal, die niet betwist dat het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle een hoog niveau kent. Verzoekster gaat verder niet in op de het motief in de bestreden beslissing dat er geen persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn, die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In haar verzoekschrift brengt zij ook geen dergelijke persoonlijke omstandigheden aan. In zoverre zij zou verwijzen naar haar verhoogde kwetsbaarheid, volgend uit haar vluchtrelaas, verwijst de Raad naar de voorgaande punten, waaruit reeds is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas.

4.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. In de mate dat verzoekster een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van haar raadsman en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend vijftientwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES